

**ՔՐԻՍՏՈՍՆ ՈՒ ԹԱԳԱՎԵՐԸ / Հայ ժողովրդական հեքիաթներ, Հատոր VIII / Գուգարք (Լոռի),
Լոռու բարբառ (խոսվածք)**

Մի թագավեր ա ըլմ, սա շատ արդար դատ կտրող ա ըլմ, ինչքան դատ ա ըլմ, սրան են կանչմ,
կտրմ ա: Սրա անմը հասնմ ա միչ Քրիստոսին:

Քրիստոսը ասմ ա.— Ես գնալ տեմ նրա կուշտը, մի հենց բան անիլ տեմ, վեր տենամ վենց ա
կարմ արդար դատ կտրի:

Ջորուն նստմ ա ու ճամփա ընկնմ, գնմ էդ թագավերի կուշտը. մի գեղով անց կենալիս
տենմ ա մի պառավ կովը կթմ ա, սա դրա հորթին խաչակնքմ ա դառնմ իշի քուռակ ու
գցմ ջորու եղնա տանմ:

Էս պառավը ընգնմ ա եղնեն ու կանչմ.— Վարդապետ ջան, ֆերթս տանիլ մի, ֆերթս խի ես
տանմ:

Խեիչ պառավը շա՞տ ա գիդմ, թե սա Քրիստոսն ա, վեր հասնմ ա եղնեն, կոնիցը փոնմ ա,
ասմ ա.— Ի՞նչ ֆերթ, էս իմ քուռակն ա:

Քրիստոսը գալիս ա թագավերի կուշտը, տհենց էլ ջորու վրա, քուռակն էլ եղնեն:

Ասմ ա.— Թագավերը ապրած կենա, էս վարդապետը ֆերթս վեր ա կալել, տալիս չի:

Թագավերը ասմ ա.— հի" ես էդ պառավի ֆերթը խլել:

Ասմ ա.— Էդ իմ ջորու քուռակն ա, պառավի ֆերթը չի:

Թագավերը ձեն չի հանմ, գլուխը կախ ա անմ ու տազ անմ:

Քրիստոսը ասմ ա.— Հը, ի՞նչ ես մտածմ, դե կտրի է մեր դատը:

Թագավերը ասմ ա.— Ես հըմի քու դատի մասին չեմ մտածմ:

Քրիստոսը ասմ ա.— Բա ընչի՞ մասին ես մտածմ:

Ասմ ա.— Էն մասին եմ մտածմ, որ Սն ծովիցը ձկները դուրս են եկել էն ըշխարի արտերը
ըրածմ են, սովը ընգնիլ տի էն ժողովրդի մեջը, մտածմ եմ, թե ի՞նչ անեմ, վեր նրանց
փրկեմ:

Քրիստոսը ասմ ա.— Բա ձուկը արտը կարածի՞, խի՞ ես տհե բան ասմ:

Թագավերը ասմ ա.— Բա ջորուն քուռակ կլի, դու խի՞ ես տհե բան ասմ:

Քրիստոսը ասմ ա.— Ախպեր, հալալ ա քեզ:

Նորից խաչակնքմ ա քուռակին, պռավի հորթը տալիս ա իրան: Ասմ ա.— Առ, գնա՛: